

HOLDER DE BOLDER OP DE HOOIZOLDER

Historische klucht

door

PIET KUYPER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOLDER DE BOLDER OP DE HOOIZOLDER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **PIET KUYPER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hendrik van Dijke - 45 jaar, herenboer, wil grootste boer van de streek worden. Waar alles voor moet wijken.

Neeltje van Dijke - 42 jaar, zijn vrouw, rust in huis, zorgzaam

Anna van Dijke - 18 jaar, hun dochter, verkent graag grenzen

Lena van Dijke - 70 jaar, moeder van Hendrik, scherp van tong, klederdracht

Joane - 28 jaar, de meid, oogje op knecht, krijgt graag haar zin

Jap - 30 jaar, de knecht, oogje op Anna, houd Joane aan het lijntje

Louw - 25 jaar, dag arbeider, goed gelovig sulletje

Pien Slager - 65 jaar, buurvrouw, vroegere meid van Lena

Siemen Slager - 38 jaar, zoon van Pien, in doen en laten sprekend...?

Albert - 70 jaar, veehandelaar uit België, loopt mank

DECOR:

Het toneel is verdeelt in twee helften, gescheiden door wand die tot helft van podium loopt, zodat vanuit zaal voor iedereen alles te zien is.

Linkerhelft, woon - werk ruimte van boerderij rond 1930.

Linksvoor is er een deur naar de schuur / koeienstal

Linksachter deur naar bijkeuken

Daar tussen staat ladder die op hooizolder uitkomt. Hooiplaggen liggen over rand. Bouwsteiger er achter zodat spelers er echt op kunnen.

Achter wand, bedstede met pispot en waskom er voor.

Verdere aankleding o.a. tafeltje met twee stoelen, kolen pit met koffie pot, mud zak aardappelen, aardappelmand, zekel, zekel slijper worsten die ophangen etc. Hooizolder en bedstede kunnen ook omgedraaid worden.

Rechterhelft, wasplaats buiten.

In achterwand deur naar bijkeuken.

Rechterwand zijn bosjes, met rechtsvoor pad naar burens. Dit is afgezet door hekwerk dat klein gedeelte over podium gaat. Als de burens daar staan, kijken ze richting zaal naar hun kippen en moestuin. Verder poepdoos en was attributen zoals teil met stamper, wringer, droogrek.

Als doek opengaat is licht aan in woongedeelte. Haan kraait, horen gestommel op hooizolder.

Joane: *(rekt zich uit, veegt hooi af en doet overschort aan. Pakt ladder en laat die voorzichtig zakken. Naar beneden, klompen in handen. Fluistert naar boven.)* Pssst...*(geen reactie)* pssst, Jap *(geen reactie,)* psst, Jap de ladder. *(geen reactie, wil ladder op gaan maar klomp valt. Kijkt met grote schrik naar bedstede, alles blijft rustig. Zet klompen neer, ladder op. Deur van bedstede gaat stukje open, kraakt enorm. Joane verstijft tegen ladder, twijfelt even en gaat ladder af richting schuurdeur. Deur bedstede piept weer, Hendrik komt er uit. Joane verschuilt achter aardappelmand en aardappelzak. Hendrik uit bedstede, slaperig, pakt pis pot en pist duidelijk hoorbaar. Joane probeert 'n glimp op te vangen waardoor mand omvalt)*

Hendrik: *(kijkt om, pist dan over zijn voet)* Donders *(schud wat met voet, doet sok uit, kijkt nog even naar waar geluid vandaan kwam en gaat bedstede in. Joane af schuur. Haan kraait, we zien Jap zich uitrekken op hooizolder. Hendrik doet deur bedstede open, kijkt naar ladder hooizolder)* Zie je wel. *(komt uit bed, loopt er heen en bekijkt ladder)* Wat doet die ladder hier! *(gaat er op. Jap verschrikt, snel kleren bij elkaar en verstoppt zich)*

Neeltje: *(ziet Hendrik er op gaan. Nachtlamp aan.)* Niet in je ondergoed die zolder op.

Hendrik: Wat maakt dat nu uit.

Neeltje: Ik wil geen hooi in de bedstee.

Hendrik: Jammer dan. Daar is iemand ongevraagd op de hooizolder geweest.

Neeltje: Kan jij nu 's voor een moment die hooizolder vergeten.

Hendrik: Nee, dat kan ik niet. Niemand komt hier op, behalve ik.

Neeltje: Jij trek je het ook veel te veel aan.

Hendrik: En dat vind jij vreemd.

Neeltje: Kom nu nog maar even terug de bedstee in.

Hendrik: Nee, ben al over mijn slaap heen. *(wil verder ladder op gaan)*

Neeltje: *(verleidelijk)* Ben jij dan niets vergeten?

Hendrik: Oh ja dat is waar ook. *(ladder af, pakt hooivork)* De eersten die ik tegenkom is zo lek als 'n mandje. *(ladder op. Jap ziet Hendrik met riek aan komen en duikt weg)*

Neeltje: *(luid en duidelijk)* Het is woensdag!

Hendrik: *(stopt)* Eh..ja..dat was het zeven dagen geleden toch ook?

Neeltje: Ja, maar toen was het niet de eerste woensdag van de maand. *(verleidelijk)* Dus kom maar eens snel even terug de bedstee in.

Hendrik: Kan dat morgen niet.

Neeltje: (*fel*) Van uitstel komt afstel. En al de andere dagen van de maand krijg jij je zin. Dit is mijn dag. Dus hier komen mannetje.

Hendrik: (*zwoegt zich zelf naar de bedstee*) Hier ben ik dan.

Neeltje: (*verleidelijk*) Goed zo, m'n ventje. (*Jap kijkt, veegt angst zweet af*)

Hendrik: Oh, wacht even. (*legt ladder op de grond. Gaat weer naar bedstee*)

Neeltje: Wat was dat?

Neeltje: Niemand er op, niemand er af.

Neeltje: Kom er nu eens lekker bij.

Hendrik: Wel het licht uit. (*de deuren sluiten. Jap tevoorschijn, kijkt naar ladder. Kijkt om zich heen, ziet touw liggen. Louw op schuur, weet niet waar hij moet zijn. Jap gooit touw naar beneden, precies op hoofd Louw*)

Louw: (*luid*) Auw, auw.

Hendrik: (*komt met hoofd vanachter bedstee deur*) Wat moet dat !! (*Jap duikt snel weg*)

Louw: (*met touw in zijn handen*) Eh...werken meneer.

Hendrik: Wie ben jij?

Louw: Louw, meneer.

Hendrik: Oh jij. Hoelang werk je hier nu al?

Louw: Een week meneer.

Hendrik: Dat weet je toch dat je om zes uur moet beginnen! (*kijkt op horloge*) Vijf minuten te laat. Dus aan het werk en rap.

Louw: Ja meneer. Zal niet meer gebeuren. (*af schuur, laat touw los*)

Hendrik: (*ziet touw*) Wacht eens. Wat moest jij met dat touw!

Louw: Eh..dat kwam..eh van boven. (*wijst naar hooizolder*)

Hendrik: Ah, dus jij was op de hooizolder. (*tegen Neeltje*) Ben zo terug.

Neeltje: Laat die hooizolder toch eens met rust.

Hendrik: (*naar Louw*) Wat moest jij op die hooizolder.

Louw: (*angstig*) Ik eh...daar ben ik nog nooit op geweest.

Hendrik: En dat moet ik geloven.

Louw: Ja...ja. Want toen ik vorige week hier begon met werken, werd mij ten strengste verboden zonder toestemming op die hooizolder te gaan.

Hendrik: En dit touw dan?

Louw: Ik kom binnen en het valt zo op mijn hoofd.

Hendrik: Weet jij dat zeker. (*doordringend*) Jij sta toch niet tegen mij te liegen.

Louw: (*stamelend*) Z.. zou zou niet durven.

Hendrik: Touw naar benden, opruimen en aan het werk. (*terug naar bedstede. Louw trekt aan touw, wat Jap nog steeds vast heeft*) Schiet je wel op!

Louw: Touw zit vast.

Hendrik: Wat dacht je van harder trekken?

Louw: (*trekt uit alle macht*) Zit echt ergens achter vast. (*Jap zien we uiterste inspanning doen om touw vast te houden*)

Hendrik: (*zucht*) Geef eens hier. (*Jap ziet onheil aan komen, laat los. Hendrik geeft een enorme snok aan touw, valt achter over*)

Neeltje: (*uit bedstede*) Wat lig je daar nu op de grond te rollen.

Hendrik: (*staat op*) Jeuk aan mijn kont, nu goed. (*Louw lacht, draait om en kijkt recht in de ogen van Hendrik. Hendrik komt met touw op hem af. Louw kijkt er angstig naar*) Als jij nu niet snel maakt dat je aan het werk komt...(*houd touw omhoog*)

Louw: Eh..wat moet er gebeuren.

Hendrik: Koeien melken en snel.

Louw: Koeien melken? Eh.. (*krabbelt op zijn hoofd*)

Hendrik: Net zo lang aan die spenen trekken tot er melk uit komt...sufferd. (*Louw af schuur, snel*) Eind van de week ga die er uit. Wat 'n sukkel.

Neeltje: Niet te snel oordelen Hendrik. Hij is net 'n week bezig.

Hendrik: 'n Week te lang. (*gooit touw aan de kant*)

Neeltje: Geef hem even de tijd.

Hendrik: Mijn kostbare tijd verdoen zeker.

Neeltje: Hij is niet de slimste, dat geef ik toe. Maar hij doet wel wat je vraagt.

Hendrik: Dat heb je met die dagloners, moet ze alles tot in de treuren voorknauwen. Vooruit dan, geef hem nog 'n week.

Neeltje: Kijk, valt best wel mee af en toe eens over je hart strijken. (*verleidelijk*) En dat nog wel op de eerste woensdag van de maand.

Hendrik: Ik ga mijn eigen scheren. (*loopt naar bijkeuken*)

Neeltje: En ik dan. Het is woensdag.

Hendrik: Om half acht moet ik bij de notaris wezen, dat was je vergeten zeker.

Neeltje: Het is 'n maand geleden. Laat het nu toch eens met rust.

Hendrik: (*vastberaden*) Zodra de onderste steen boven water is, laat ik het met rust. Heb je het er nog over gehad met mijn moeder?

Neeltje: Kan dat niet even wachten. Ze is net over de klap heen.

Hendrik: Ik was niet van plan heel die hooizolder op zijn kop te moeten zetten.

Neeltje: (*zucht*) Zal haar wel gaan helpen met aankleden. (*af*)

Hendrik: Zou ik maar doen ja. Gisteren liep ze om tien uur nog in haar nachtgoed rond. *(af. Jap komt te voorschijn en ziet dat er niets anders op zit zich naar beneden te laten zakken. Zakt stukje, maar durft niet verder. Louw voorzichtig vanuit schuur binnen, wil iets vragen. Ziet Jap hangen)*

Louw: *(loopt er heen, als hij er bij staat.)* Lukt het?

Jap: *(schrikt, probeert te zien wie het is)* Wie is dat?

Louw: Ik ben het Louw.

Jap: Kom jij even als geroepen.

Louw: Jap. Dus jij gooide dat touw op mijn kop.

Jap: Geen woord daar over begrepen. Anders laat ik je varkens brei eten.

Louw: Jij mag helemaal niet op die hooizolder komen.

Jap: Op jou kop pissen mag ook niet, maar ik ga het wel zo doen.

Louw: Ha, hoe wil jij dan richten? Jij heb je handen nu al vol. *(Hendrik was zich aan het scheren, heeft wat gehoord, kijkt om hoek van deur)*

Jap: Ha ha..help me er eens af.

Louw: *(pakt benen van Jap vast)* Oké. Rustig zakken nu, ik vang je wel op. *(Hendrik doet deur hoorbaar dicht)*

Jap: *(beiden stokstijf, houden adem in. Kijken niet om)* Was dat 'n deur?

Louw: Leek er wel op.

Jap: Hoor jij iemand?

Louw: Ik niet.

Jap: Pft...dacht even dat iemand binnen kwam. Vang je me?

Louw: Zakken maar.

Hendrik: *(luid)* Wat, moet dat!

Jap: *(kan zich niet meer vasthouden, komt op schouders van Louw terecht)*

Louw: Whowww....*(wankelt over podium maar weet Jap vast te houden.)*

Jap: Ai ai...rustig....whow

Louw: *(komt tot stilstand voor Hendrik.)* Ik eh...kwam even vragen waar de koeien staan. Ik zie ze nergens.

Hendrik: *(kijkt naar Jap)* En wat is jou verklaring?

Jap: Eh.. Het hooi was op..en..geen ladder te vinden. Dan moet je toch wat.

Hendrik: *(scherpt scheermes aan riem)* Daar zijn van die dagen dat je niet weet wat je met je personeel aan moet vangen. Dan zit er niets anders op dan het mes maar op de keel te zetten. In de hoop dat ze begrijpen dat er heel snel gewerkt zal moeten worden. *(dreigt met mes)* Of niet soms.

Jap: *(slaat op hoofd Louw)* Weg wezen. Hij meent het.

Hendrik: Zorg dat over een half uur het paard ingespannen staat. (*af bijkeuken*)

Louw: Auw auw. (*weg richting deur schuur die nog openstaat*)

Jap: (*ziet deurpost op zich af komen*) Whoww...(*trekt aan oren Louw.*)

Louw: Auw auw. (*rent tot deur, beiden vallen*)

Jap: Wilde jij mij dood hebben.

Louw: (*kijkt of Hendrik weg is*) Als er iemand met zo'n scheermes voor me staat, ben ik weg. (*wrijft over oren*) Kon je niet ergens anders aan vastpakken.

Jap: Moet toch ergens mijn evenwicht aan bewaren?

Louw: Maar wat is die boer Hendrik 'n driftig mannetje.

Jap: Laatste tijd zit het wat tegen denk ik. Minst of geringste schiet hij uit zijn slof.

Louw: Heeft dat met die hooizolder te maken soms.

Jap: Zou kunnen.

Louw: Daar staat zo wat de doodstraf op als je er nog maar naar kijkt.

Jap: Zal wel los lopen hoor.

Louw: Maar wat moest jij op die hooizolder.

Jap: (*kijkt hen verontwaardigd aan*) Waar bemoei jij je mee!

Louw: Mag ik dat niet vragen dan.

Jap: Vergeet niet hoe het werkt hier. (*houd hand hoog*) Hier heb je boer Hendrik (*hand iets lager*) Dan komt de paardenknecht, ik dus. (*hand half hoog*) Dan komt de meid (*hand bijna op de grond*) En dan kom jij, en die noemen we arbeiders of dagloners. Dus nu snel de wei in, koeien melken. (*Louw af*)

Anna: (*op bijkeuken*) Ha, hier ben je. Zocht je al bij de paarden.

Jap: (*touw aan het opruimen*) Nee, was even ergens anders nodig.

Anna: Jammer.

Jap: Hoe zo?

Anna: Och, toen ik wakker werd dacht ik zo, kom laat ik Jap eens gaan helpen met de paarden. (*lonkt naar hem*) Maar geen Jap.

Jap: Kan niet overal te gelijk zijn.

Anna: Jammer. Erg jammer. (*kijkt hem verliefd aan, wil hand door zijn haar halen. Jap pakt haar pols vast*)

Anna: Wat krijgen we nu. Mag ik je niet eens aanraken.

Jap: Lijkt me beter van niet.

Anna: Zelfs niet om 'n pluk hooi uit je haar te halen? (*Jap schrikt, laat haar los en probeert het er uit te halen*)

Anna: Rustig nu eens even. (*pakt zogenaamd hooi uit zijn haar, wat ze dus al in haar hand had*) Kijk hier heb je het.

Jap: Hoe komt dat daar nu?

Anna: Wat dacht je van daarboven.

Jap: De hooizolder? Nee, alleen met toestemming van je vader mag je daar komen.

Anna: En jij doet alles wat mijn vader zegt.

Jap: Meestal wel ja.

Anna: Meestal wel? Dus daar zijn uitzonderingen?

Jap: Je vader is niet een beetje veeleisend, laat staan wispelturig met zijn regels. Doe mijn best, laten we het daar op houden.

Anna: Dus ik zou ook zo'n uitzondering op mijn vaders regels kunnen wezen.

Jap: Ik weet niet waar jij met dit gesprek naar toe wil.

Anna: Ik denk dat jij maar al te goed weet waar ik naar toe wil.

Jap: Oh, is dat zo.

Anna: Ja, maar daar was jij vannacht niet.

Jap: (*zoekt uitweg*) Oh..ja..juist...kan kloppen. Was bij de koeien.

Anna: (*verbaasd*) Bij de koeien?

Jap: Hoorde er een loeien. Klonk niet goed.

Anna: (*geloofd hem niet*) En jij kan dat vanuit je bed horen.

Jap: Tuurlijk. Ik hoor, ruikt en zie ze iedere dag. Nee, leer mij koeien kennen. Ik zal het je nog sterker vertellen, aan de vorm en structuur van de stront kan ik zien welke koe waar gescheten heeft. (*Hendrik is halverwege dit verhaal binnengekomen uit bijkeuken, aangekleed.*)

Anna: (*bemerkt vader*) Eh..sterk verhaal.

Jap: 'n Waarheid als 'n koe. Iedere koeien drol heeft zelfs zijn eigen reuk.

Hendrik: (*achter hem gekomen*) Proef je het verschil ook?

Jap: (*schrikt en deinst achteruit*) Oh, eh. Goedemorgen. Stond u hier al lang.

Hendrik: Lang genoeg om jou 'n sterk verhaal over de stront van koeien tegen mijn dochter horen te vertellen. Waarvan jij met je handen van af moet blijven.

Jap: Ik was op weg naar...

Hendrik: Mijn vraag was, of jij het verschil ook kon proeven.

Jap: Proeven, eh van eh wat?

Hendrik: Van koeien stront. Want dat is wat ik jou laat opvreten als jij niet binnen tien minuten paard en wagen klaar staande hebt. (*Jap is al weg via schuur. Hendrik kijkt haar streng aan*) Wat is jou uitleg.

Anna: Ik vind hem gewoon leuk.

Hendrik: Leuk! 'n Simpele paardenknecht. Ik bepaal wel wat leuk voor jou is, en dat is zeker niet hij. (*af bijkeuken, waar hij oma tegen het lijf loopt.*)

Lena: (*van achter coulissen*) Waar loop jij je nu weer druk om te maken.

Hendrik: Duidelijke regels stellen. En wie niet luisteren wil, moet maar voelen.

Lena: (*half aangekleed op*) Goedemorgen Anna.

Anna: Goedemorgen oma.

Lena: Wat maakt die vader van jou zich toch druk op de vroege ochtend.

Anna: (*treurig*) Mag ook nooit wat van die man.

Lena: Hij is niet helemaal z'n eigen de laatste tijd.

Anna: Wie is dat wel hier!

Lena: Het leven gaat verder m'n kind. Of we nu willen of niet. En, gelukt?

Anna: Wat gelukt?

Lena: (*glimlacht*) Met dat plukje hooi.

Anna: Oh dat! Ja, hij trapte er in, precies zo als u zei. Ik toverde zo pluk hooi uit zijn haar. Hij wist niet wat hij moest zeggen.

Lena: Ja, leer mijn mannen kennen.

Anna: Maar hoe wist u dat hij zo zou reageren.

Lena: Als 'n man hier 's nachts niet in z'n bed te vinden is, dan kan je er bijna vergif op in nemen dat hij op de hooizolder is. En meestal niet alleen.

Anna: Met de meid zeker.

Lena: Daar hoef je geen vergif op in te nemen, dat weet ik wel zeker.

Anna: Hoe nu verder oma? Als ik nog maar naar Jap kijk, wordt vader boos.

Lena: Dat zal wel loslopen. Het gaat er om hoe ver kun je gaan. Je moet er mee leren spelen, anders lopen ze over je heen. En Jap zit toch nergens aan vast?

Anna: Niet dat ik weet, net de meid dan.

Lena: Ach Joane, is druk op zoek naar de ware man, en dat is zeker niet Jap.

Anna: Gelukkig. Kan ik nu gaan proberen Jap op de hooizolder te krijgen, met mij.

Lena: Ho! (*met schuin oog naar hooizolder*) De hooizolder, dat zou ik niet doen.

Anna: Maar dat is toch spannend oma.

Lena: Ja, dat is het zeker. (*kijkt bedenkelijk de zaal in*)

Anna: Waarom dan niet?

Lena: Prikt veel te veel aan je kont.

Jap: (*binnen via schuur*) Zo, paard en wagen staan klaar.

Anna: Oh Jap eh..ik zal het melden. (*bijkeuken in*) Pa, paard en wagen staat klaar.

Hendrik: (*van achter coulissen*) Zou tijd worden.

Lena: Goedendag Jap, alles goed met je?

Jap: Mag niet klagen oma.

Lena: Goed geslapen?

Jap: Hoe zo, heb ik nog van die kleine ogen dan? (*wrijft in ogen*)

Lena: (*kijkt naar zijn haar*) Nee, je haar zit nog vol met hooi.

Jap: Nu ben ik het zat. (*wrijft als een gek door zijn haar*)

Hendrik: (*komt netjes aangekleed binnen*) Waar heeft die last van?

Lena: Luizen.

Hendrik: Luizen! Die moet ik niet in mijn huis hebben. Hou daar eens mee op.

Jap: (*stopt*) Hè, wat?

Hendrik: Ga die luizen van je ergens anders verweiden.

Jap: Oh, maar dat ben geen luizen, dat is (*wilde naar hooizolder wijzen*) ...was vergeten mijn haar te kamen toen ik bed uit kwam.

Hendrik: Zal best. Zijn de koeien al gemolken?

Jap: Dat weet ik niet.

Hendrik: Dan zou ik maar eens snel zorgen dat je dat wel weet.

Jap: Oké. (*wil af gaan*)

Hendrik: Welk paard staat er voor de kar?

Jap: Jannie. (*af schuur*)

Hendrik: Jannie? (*zucht*) Mijn belangrijkste afspraak van het hele jaar, en hij zet het traagste knol voor de kar. (*zoekt horloge*) Waar is mijn horloge.

Lena: Ben je hem nu al kwijt.

Hendrik: (*zoekt bij bedstee*) Hij kan niet ver weg wezen...aha. Hier is hij.

Lena: En jij laat je vaders erfstuk daar zo maar slingeren.

Hendrik: Ik laat niets slingeren.

Lena: Het is maar goed dat je vader niet ziet hoe jij met zijn spullen omgaat.

Hendrik: Wat slaat dat nu op. Als er een iets kon laten slingeren dan was hij het wel.

Lena: Maar hij was nooit vergeten waar het lag.

Hendrik: Maar vergat het wel tegen anderen te zeggen.

Lena: Wat bedoel je daar mee?

Hendrik: Waarom denk je dat ik nu naar de notaris moet.

Lena: Je ga me toch niet vertellen dat je nog steeds twijfelt aan die erfenis.

Hendrik: Kan niet geloven dat het enigste wat hij mij na laat deze boerderij was.

Lena: En z'n horloge.

Hendrik: Oké, en zijn horloge. Maar ergens moet er nog wat wezen. Geld, waardepapieren, bankrekening, kan niet anders. Heb de notaris gevraagd alles nog eens goed na te zoeken. We zullen het zo horen. En anders...

Lena: En anders wat?

Hendrik: (*kijkt er naar*) Anders moet het ergens op die hooizolder liggen.

Lena: Hoe kom je daar bij?

Hendrik: Vader had iets met die hooizolder. Iedere dag was hij er wel even te vinden. Nooit gesnapt waarom eigenlijk. Maar nu gaat het me dagen.

Lena: (*kribbig*) Hij wilde gewoon af en toe even alleen wezen, meer niet.

Hendrik: Ik geloof er niets van.

Neeltje: (*binnen met hoed*) Hier is je hoed.

Hendrik: Bedankt.

Neeltje: Waar geloof jij niets van?

Hendrik: Oh niets.

Lena: Hij denk nog steeds dat z'n vader geld op hooizolder verstopt heeft.

Neeltje: Dat valt ook met geen mogelijkheid uit je hoofd te krijgen hé.

Hendrik: Ja hoor. Als zo blijkt dat de notaris iets van waarde van vader over het hoofd gezien heeft, dan hoor jij mij nooit meer over die hooizolder.

Neeltje: Laten we het hopen.

Lena: (*naar boven kijkend*) Wat zal hij er wel niet van denken. Laat hij een van de grootste boerderijen van de streek na, is het nog niet genoeg.

Neeltje: Laat het nu toch eens met rust Hendrik. We hebben al zo veel werk.

Hendrik: En daar gaat nog veel meer bij komen. Wie leerde mij "genoeg is nooit genoeg" (*kijkt oma aan*), juist. Daarom kunnen jullie mij straks feliciteren.

Neeltje: Hoe zo dat?

Hendrik: Ik heb 'n mooi bod uitgebracht op dat boerderijtje van hier naast.

Neeltje: Goh, dus die erfgenamen zijn er eindelijk eens uit?

Lena: Hadden ze ruzie dan?

Neeltje: Hou er over op. De enen wilde het wel verkopen, de anderen niet. Acht erfgenamen, en alle acht wilde ze het anders.

Lena: Wat een zootje.

Hendrik: Ben ik blij dat ik enigs kind ben. Mooi geregeld moeder. (*wil af gaan*)

Neeltje: Wanneer zijn ze er uit gekomen?

Hendrik: Gisteren kwam het te koop. Dus gelijk toegeëigend. (*wrijft in handen*)

Neeltje: Dus je hebt het land en de boerderij gekocht.

Hendrik: Zo handtekening zetten bij de notaris, en geregeld. Dus zet de boerenjongens maar klaar, want zo dadelijk ben ik de grootste boer. (*af via schuur*)

Lena: Wist jij daar niet van af.

Neeltje: Ik hou echt niet bij wat hij nu wel en niet koopt. En je hoort het, heeft maar een doel, de grootste boer worden.

Lena: Van wat, de grootste boer van Zeeland, de grootste boer van Nederland.? Al die onzin. Hij kan beter wat geld spenderen aan het opknappen van dit hier.

Neeltje: U heeft helemaal gelijk. Zou ook graag woon en werk ruimte scheiden. Nu loop iemand zo vanuit de schuur in je slaapkamer.

Lena: Bouwen en breken was Izak's lust en leven. Tien jaar terug stonden hier de koeien nog. Die staan nu hier achter. Hij had graag van deze ruimte een grootte slaapkamer gemaakt. Mocht helaas niet zo ver komen.

Neeltje: Het was 'n mooie man.

Lena: (*slikt even*) Tsja, het is weer al 'n maand geleden. Mis hem best.

Neeltje: (*arm om haar heen*) Wij allemaal missen vader Izak.

Lena: Wat dat maar waar.

Neeltje: Hoe bedoelt u dat?

Lena: Bij Hendrik weet ik het niet. Geen traan liet hij.

Neeltje: Hij is gewoon 'n binnen vetter.

Lena: Het is allemaal mijn schuld.

Neeltje: Hoe komt u daar nu weer bij?

Lena: Ach, laat maar. Soms wil ik wel eens dingen die niet meer kunnen.

Neeltje: Zo als?

Lena: Oh..eh..die erfenis. Ik wist niet eens wat er in stond.

Neeltje: Zou vader Izak echt wel alles in die erfenis vermeld hebben?

Lena: (*geheimzinnig*) Zo als ik al zei, hij was altijd aan het bouwen en breken aan deze boerderij. Zou dus zo maar kunnen dat ie ergens in een van deze muren of....(*kijkt om haar heen*) Met Izak wist je het maar nooit.

Neeltje: Zal ik u maar even verder helpen met aan kleden?

Lena: Het alledaagse leven gaat weer verder. Laten we dat vervelende karwei maar weer eens af ronden. (*paar stappen, kijkt omhoog*)

Neeltje: Is er iets te zien?

Lena: Vroeg me zo af, zou Izak daarboven in de hemel nu ook z'n eigen iedere ochtend aan moeten kleden?

Neeltje: Hm? Misschien dragen ze altijd wel het zelfde. (*af bijkeuken*)
Lena: Zou je het denken? (*blik naar boven*) Mazel kont. (*af bijkeuken*)
Jap: (*koe loeit, van achter coulissen*) Kom Betsie, kom maar. Deur dicht, snel.
Louw: Ja ja.
Joane: Help eens duwen Louw.
Louw: Hallo zeg, deur dicht, duwen. Rustig aan hoor, een ding te gelijk.
Joane: Schiet op, en helpen duwen. Daar gaan we dan Betsie, vort.
Jap: Donders, ze wil niet. Harder duwen. Heef eens 'n klets op d'r kont.
Joane: (*horen klets*) Au. Die koe, niet mij. Sufferd
Louw: Hoe moet ik dat verschil nu weten.
Joane: Pas op hé. Daar zit toch wel 'n beetje verschil in dacht ik zo.
Jap: Ze staat, eindelijk. Rustig maar Betsie, komt allemaal goed. Zullen zo eens kijken wat er met je aan de hand is.
Louw: Eh..wat betekent het als z'n staart omhoog gaat?
Joane: Stille blijven staan en armen in de lucht.
Jap: En omhoog kijken.
Louw: Waarom omhoog kijken?
Jap: Zie je niet wat er nu naar beneden valt.
Louw: Jakkas. Hij schijt m'n klompen vol.
Joane: Lekker warm hé (*lachend op uit schuur, af via bijkeuken*)
Jap: Is hij klaar? (*op via schuur, blijft bij deuropening staan*)
Louw: Gelukkig wel.
Jap: (*wuift lucht weg*) Wat 'n damp komt daar vanaf.
Louw: Leuk hoor alles sopt.
Jap: Moet je maar geen geintjes over Joane d'r kont maken.
Louw: Daar had je me wel voor mogen waarschuwen. (*wil binnen komen*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto